

NATACIÓ COMPETICIÓ

Fuga de talents

Cristina Garcia i Ferran Julià han canviat el Lleida i el Cervera pel Terrassa i el Mediterrani || Tots dos somien a ser en els pròxims Jocs de Tòquio

XAVIER PUJOL

LLEIDA | Tres dècades després, la història es repeteix. Cristina García Kirichenko i Ferran Julià, que amb Paula Juste són actualment els principals referents de la natació lleidatana, han deixat els seus clubs d'origen, el CN Lleida i el CN Cervera, respectivament, per seguir la formació fora, un camí que ja van obrir a la dècada els noranta Itziar Esparza, Sergi Roure, tots dos olímpics a Barcelona'92, Marióna Costa, Jordi Taules, Ares Mestre i companyia.

La raó que ha portat aquests dos nadadors a fer aquest pas és, principalment, econòmica. No pels diners que puguin guanyar, que aquest primer any serà zero, sinó pel que les famílies deixaran d'invertir. I és que els dos, com la resta dels seus ja ex-companyans, havien de costejar-se totes les competicions, inclosos els desplaçaments i les llicències federatives. "Feia un any que m'ho pensava. Fins ara m'ho havien de pagar tot els meus pares i també em sabia greu", reconeix Julià, que al final d'aquesta temporada percebrà, en funció dels resultats obtinguts, una compensació econòmica, si bé la campanya 2019-2020 ja cobrarà una mensualitat. "És un esport en el qual no es guanya gaire, però almenys ara no em costarà diners", apunta.

En la decisió de Cris García també ha pesat el component esportiu. "Canviar de club ho veia com una oportunitat, un pas endavant en la meua preparació i una seguretat de futur, ja que si quedava fora del CAR podria continuar formant part d'una estructura esportiva de nivell", va explicar.

Els dos, que són fixos al CAR de Sant Cugat, reconeixen el treball que han fet els respectius clubs. "El meu club continuarà

ELS PROTAGONISTES

Cristina Garcia Kirichenko

«És un pas endavant en la meua preparació i una seguretat de futur»

■ Malgrat ser encara júnior, aquest any ha debutat a nivell absolut, en què ha aconseguit una plata al Campionat d'Espanya de 200 papallona, cosa que li va valer añar a l'Europeu. També ha guanyat l'or en els 100 i 200 de la mateixa disciplina júnior.

Ferran Julià

«Fins ara m'ho havien de pagar tot els pares i em sabia greu»

■ Aquest any ha estat campió d'Espanya júnior de 400, 800 i 1.500 lliure, i va vorejar el bronze als 1.500 a l'Europeu de la categoria d'Hèlsinki. Als Jocs de la Joventut de Buenos Aires va aconseguir la desena posició a la mateixa prova.

sent el Cervera. És on m'he criat i el que m'ha ajudat a arribar fins on sóc", explica Julià, que va entrar a l'equip de competició amb set anys. Cris, que en feia set que estava el CN Lleida, reconeix que "m'emporto molt bons records, però tinc clar que si no hagués estat per la meua mare, ara no seria al CAR, perquè ha estat ella la que sempre

m'ha portat als entrenaments." Ferran i Cris, tots dos de divuit anys, tenen un objectiu comú: els Jocs Olímpics de Tòquio 2020.

El repte és ambiciós, difícil però, al seu entendre, possible. "Entrenament per aconseguir-ho. Només sé que hauré d'entrenar-me dur i que tinc molta feina per endavant, però

és un somni per a tot esportista", afirma l'ara nadadora del CN Terrassa.

L'integrant de la CE Mediterrani, per la seua part, va assenyalar: "És un objectiu possible i hem d'intentar-ho. És un somni. Queden uns dos anys i per aconseguir-ho he d'abaixar setze segons la meua marca personal de 1.500 (15:20)".